

Kázeň z ev. Služieb Božích v Bratislave (NK), **UTOROK** po 15. nedeli po Trojici,

30. 9. 2025, **18.00**; ES 190, 217, 434, A 60; ev:

Mt 21, 28 - 31,

téma kázne: **Nemožné sa**

stalo možným

Marek 2, 1 - 12: „¹ Keď po niekoľkých dňoch znova prišiel do Kafarnaumu a rozchýrilo sa, že je doma, ² zhromaždilo sa toľko ľudí, že už ani pred dvermi nebolo miesta. A On zvestoval im slovo. ³ Vtedy prišli k Nemu s ochrnutým, ktorého niesli štyria. ⁴ A keď ho pre zástup nemohli priniesť až k Nemu, preborili strechu (domu), v ktorom bol, a otvorom spustili lôžko, na ktorom ochrnutý ležal. ⁵ Keď Ježiš videl ich vieru, povedal ochrnutému: Synu, odpúšťajú sa ti hriechy! ⁶ Sedeli tam aj niektorí zákonníci a premýšľali v srdciach: ⁷ Čo tento hovorí? Rúha sa! Ktože môže odpúšťať hriechy, ak len nie Jeden, Boh? ⁸ Ježiš hneď zbadal v duchu, že takto premýšľajú, a povedal im: Prečo tak zmyšľáte v srdciach? ⁹ Čo je ľahšie, povedať ochrnutému: Odpúšťajú sa ti hriechy - a či povedať: Vstaň, vezmi si lôžko a choď? ¹⁰ Ale

aby ste vedeli, že Syn človeka má moc odpúšťať hriechy na zemi - hovorí ochrnutému: - ¹¹ Vravím ti, vstaň; vezmi si lôžko a choď domov! ¹² A on vstal, hneď si vzal lôžko a vyšiel pred všetkými, takže všetci zostali ako bez seba a zvelebovali Boha hovoriac: Nikdy sme nevideli nič podobné!“

Milí bratia a milé sestry!

Príbeh je pomerne známy. Všimnime si v ňom niekoľko momentov.

1) Vieme, kde hľadať Ježiša?

Pán Ježiš prichádza domov, do Kafarnaumu. Správa

o Jeho návrate sa v meste rýchlo rozchýri. Ľudia sa k Nemu hrnú zo všetkých strán. Nielen v dome, kde sa Ježiš práve nachádza, to praská vo švíkoch. Ani von, pred dverami domu, sa nedá pohnúť. To krásne a poučné pre nás je, že **všetci vedia, kde hľadať Ježiša. Vieme to aj my?** Verím, že áno - aj preto sme sa sem dnes večer zišli. Je dôležité vedieť, kde Ježiša môžeme hľadať a nájsť: na Službách Božích, v textoch Biblie oživených Svätým Duchom, vo Večeri Pánovej, v ľudoch

vôkol nás. Ved' platí Ježišovo: „Čokoľvek ste urobili/neurobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili/neurobili.“ (Matúš 25, 40 . 45)

2) Keď niet nádeje

Na jednej strane je pekné, že všetci vedia, kde Pána Ježiša hľadať a chceli sa dostať dnu, alebo aspoň zvonku počuť, čo Ježiš hovorí. Na druhej strane tu máme úbohého trpiaceho človeka. Jeho priatelia vedia, že **pekné reči mu nepomôžu**. Môžeme si predstaviť, ako sa predierajú k Ježišovi: „**Uhnite, prosíme!** S dovolením...“ No zhromaždení neuhnú, nedovolia im dostať sa do cieľa. Tí štyria to skúšajú, ale cez zástup sa im nedarí preniknúť k Ježišovi. **Nepripomína to naše beznádejné situácie? Momenty, či obdobia, v ktorých sa nám nedarí dosiahnuť niečo, čo by sme potrebovali, a nebolo nádeje, že aby sme to dosiahli?**

Keby sme na to mali časový priestor, mohli by sme sa v malých skupinkách porozprávať o takýchto situáciách, keď sa nádej strácala. Skúsme o týchto situáciách aspoň v duchu premýšľať.

3) Neobvyklé riešenie

Keď sa priatelia ochrnutého muža nemohli dostať do domu po zemi, vezmú to teda zhora. Netreba si ich predstavovať ako horolezcov šplhajúcich sa po stene domu. V Kafarnaume boli prízemné domy s rovnou strechou, na ktorú sa chodilo vonkajším schodišťom. Láska nestráca fantáziu. Chlapíci rozoberú či prerazia kus strechy a tak sa doprostred Ježišovej kázne znesie z „čistého neba“ ochrnutý človek. Áno, jestvujú aj mimoriadne riešenia.

Jedni manželia spomínali, že keď sa ich vzťah vyvíjal beznádejne a hrozil mu rozpad, spomenuli si na tento príbeh. Na to, že okrem bežných ciest jestvujú aj iné, len treba po nich pátrať. A ich manželstvo bolo zachované. **Nebojme sa hľadať neobvyklé riešenia v situáciách, ktoré zažívame v osobne, v rodine, v cirkvi.**

4) Viera sa nezastaví

Počujeme, že **Ježiš videl ich vieru** (v. 5) – vieru priateľov porazeného muža. Veria, že v Ježišovi sa k ľuďom spustila – zišla, znížila sa k nim Božia láska. Oni k Ježišovým nohám spúšťajú svojho imobilného kamaráta.

Viera v Krista sa nezastaví pred ľudskými bariérami. Veriť znamená, že môže byť aj inak, lepšie.

5) Konfrontácia slov so skutočnosťou

To, čo tí chlapíci s nosidlami robia, je výzva. Konfrontujú Pána Ježiša: Čo môžeš svojimi slovami dať tomuto chorému človeku v jeho situácii? Prečo Ho namiesto hovorenia radšej neuzdravíš? Ved' načo sú postihnutému reči?

6) Zaobchádzať ako človekom

Pán Ježiš túto výzvu prijal. Odpovedal však inak, ako priatelia chorého čakali. Namiesto uzdravenia mu odpustí hriechy. Je ohromné, že Ježiš tohto muža nevidí ako postihnutého. **Onen muž nie je pre Ježiša iba ochrnutým, porazeným, hendikepovaným. Na prvom mieste pre Ježiša je a zostáva človekom.** Zhodou okolností človekom so zdravotným znevýhodnením, ale človekom. A ako s človekom s ním Pán Ježiš aj zaobchádza. Neredukuje ho na jeho chorobu, ani na jeho vnútorný svet - na to, že potrebujem uzdravenie. Zdravie nepodceňujeme.

Nezabúdajme zaň ďakovať, no **Pán Ježiš nehovorí: Hlavne toho zdravíčka!** Ukazuje, že **sú ešte páľčivejšie problémy - napr. potreba Božieho odpustenia.**

Oslovuje chorého: „Synu“ (v gréckej pôvodine je výraz: „Dieťa“), ty si predsa viac ako tvoja choroba, viac ako prehry tvojho života. „*Odpúšťajú sa ti hriechy!*“

7) Veríme Mu či neveríme?

Štyrom nosičom ochrnutého to mohlo pripadať, že keď už boli tesne pred cieľom, udialo sa niečo iné, ako očakávali. No viera nielenže sa nezastaví pred prekážkami, **viera je, keď sa dokážeme vyrovnáť s tým, že Pán Ježiš urobí čosi iné, ako sme očakávali. Dôvera, že urobí to, čo je správne, to čo je najlepšie.** Štyria priatelia porazeného mohli mať pocit, že Ježiš spravil menej, ako čakali. A predsa Ježišovi dôverovali. Prítomní zákonníci správne porozumeli, že Ježiš urobil pre chorého človeka viac, ako všetci čakali. Naplnil ho odpustením, vrátil mu ľudskú dôstojnosť. Otázkou je: **Veríme Ježišovi, čo robí, alebo Mu neveríme?** Na tom závisí odpoveď aj na otázku: „*Čo je ľahšie, povedať*

ochrnutému: Odpúšťajú sa ti hriechy - a či povedať: Vstaň, vezmi si lôžko a chod?“

8) Nebo a zem si už nie sú cudzie

Odpustenie hriechov vyzerá ľahšie ako uzdravenie. Nedokážeme ho skontrolovať, veď nemáme prístup do Božej kartotéky. Uzdravenie: Vstaň a chod' - to sa pozná hneď. A predsa, Ježiš dáva prednosť odpusteniu. Až potom postaví chorého na nohy. Keď si ten vezme svoje lôžko, je to výstižný obraz odpustenia. Veď to, ako bol porazený - ochromený a nedokázal sa slobodne pohnúť, je podobenstvom, ako nás, naše počínanie, náš možnosti a manévrovací priestor vnútorne zväzuje - ochromuje hriech.

Onen muž prišiel strechou a odišiel dverami. Zase môže chodiť. To je sloboda, radosť, dobrá budúcnosť.

Bolo dávny snom Božieho ľudu izraelského, že raz na nebeských oblakoch - akousi „dierou na streche“ - zostúpi na zem Syn človeka - aby si zem a nebo už neboli cudzie. Evanjelista Marek zvestuje, že týmto Synom človeka je Ježiš. Kam prichádza, tam sa vracia sloboda, ľudia sa môžu postaviť na

nohy, majú dôvod radovať sa, majú dobrú budúcnosť.

Keď ľudia videli Ježišove činy, zvelebovali oslavovali Boha (v. 12). Pripojme sa aj my bratia a sestry k ich chválospevu! Nielen piesňami a modlitbami, ale i naším životom - počínaním si a vzťahmi k ďalším ľuďom oslavujme Pána. Vďaka Nemu sa aj nemožné stáva možným. Amen.

*Použitím myšlienok Jiřího Mrázka, Nico ter Lindena a Anneliese Hechtovej: **Martin Šefranko, ev. farár***